

Verslag contactvergadering Asiel

15/3/2017

Aanwezig: Mathieu BEYS (Myria), Alexandra BÜCHLER (Myria), Tim BUYCK (Rode Kruis), Ghislinde CEULEMANS (CAW Brussel), Carl CLAUS (DVZ), Helena DEBROUWERE (Fedasil), Damien DERMAUX (CGVS), Andréas DE BOER (IOM), Luc DENYS (Orde van de Vlaamse Balies), Katleen GORIS (Myria), Caroline KINARD (Dienst Voogdij), Meron KNIKMAN (CAW Antwerpen), Bieke MACHIELS (Fedasil), Cloé MARSICK (UNHCR), Peter NEELEN (Fedasil), Liesbeth REULENS (Agentschap Integratie en Inburgering), Michiel SPAAS (UNHCR), Joke SWANKAERT (Myria), Ilona VAN LIEDEKERKE (DVZ), Lotte VAN LIEFDE (Dienst Voogdij), Myriam VASTMAS (Siréas), Séverine ZEEGERS (UNHCR).

Verontschuldigd: Petra BAEYENS (Vluchtelingenwerk), Claudia BONAMINI (Vluchtelingenwerk), Fabienne GRAUWELS (VVSG), Helena NACHTERGAELE (Federale Ombudsman), Lynn MOLDEREZ (Medimmigrant), Jessica BLOMMAERT (CIRE).

Opening van de contactvergadering van 15 maart 2017

1. Mevrouw Goris opent de vergadering met een voorstellingsrondje.
2. Vervolgens vraagt mevrouw Goris of er opmerkingen zijn over het verslag van de vorige maand. De heer Buyck heeft enkele opmerkingen. Hij verduidelijkt voor het verslag van januari dat de centra in Houthalen-Helchteren en Westakkers tijdelijke opvangcentra zijn in plaats van reguliere. In punt 36 uit het verslag van 15/2/2017 is het een Voluntary Return Declaration Form in plaats van het REAB-formulier.

Infomoment Fedasil: dienst vrijwillige terugkeer (De heer Neelen)

3. De heer Neelen geeft een korte uitleg over de procedure naar aanleiding van de vraag over vrijwillige terugkeer van zieke personen in het opvangnetwerk. In een re-integratieprogramma zijn 2 sporen belangrijk: 1) ondersteuning aangepast aan het statuut vb. asielzoekers krijgen andere steun dan personen in onwettig verblijf én 2) de ondersteuning aangepast aan de individuele sociale situatie. Er is een bijzondere ondersteuning omwille van de kwetsbaarheid van de personen. Het gaat enkel om mensen die zelf terug willen naar hun land van herkomst.

4. Voor personen met medische problemen is de continuïteit van de behandeling cruciaal. Afhankelijk van de kwetsbaarheid werd een bedrag van 500 euro tot (uitzonderlijk) 1.000 euro vrij gemaakt om terug te keren. Dit was echter vaak nog onvoldoende. Daarom werd een nieuw project opgestart: aangepaste medische ondersteuning bij terugkeer. De insteek is dat men niet vertrekt vanuit de financiële middelen die men heeft (500 of 1.000 euro), maar vanuit wat het zou kosten om de continuïteit van een medische behandeling te behouden. Het project begon in 2016.
5. De procedure begint bij de persoon zelf, die info over een vrijwillige terugkeer aanvraagt. Een van de terugkeerbegeleiders van Fedasil (5 in totaal) gaat met de persoon praten en zijn problematiek in kaart te brengen. Een arts van Fedasil onderzoekt de medische problematiek, neemt contact op met de behandelende arts en stelt in detail een plan op van wat nodig is om de medische continuïteit te behouden. Er is een samenwerking met de partners IOM en Caritas. Zij maken een 'offerte' van de zorgen die kunnen worden aangeleverd in het land herkomst om de continuïteit van de medische behandeling te garanderen. Dezelfde terugkeerbegeleider stelt dit volledige verhaal voor aan de betrokken persoon. Dhr. Neelen herhaalt dat de principes blijven gelden en de persoon zelf de wil/vraag stelt en zijn beslissing kan herzien gedurende het proces. De opvolging in het land van herkomst door Fedasil duurt 6 maanden.
6. Stand van zaken vorig jaar: 35 dossiers werden behandeld. Daarvan zijn 20 personen effectief vertrokken, 7 dossiers werden geannuleerd omdat de persoon zijn vraag tot vrijwillige terugkeer heeft stopgezet en 8 dossiers zijn nog steeds in behandeling. Er werd 35.000 euro besteed voor 20 dossiers. Soms ging het om kleine bedragen, soms om grotere. De terugkeer werd voornamelijk georganiseerd naar: Rusland, Kosovo, Armenië, Irak, Gambia, Rwanda, Congo, Bangladesh...
7. Mevrouw Ceulemans vraagt of het hier enkel om mensen die in een opvangcentrum op basis van artikel 7 verblijven gaat of waarvan hun opvang bijna afloopt? Het betreft steeds personen die aangeven terug te willen keren. Bij een zware medische problematiek kan het interessant zijn om een mogelijkheid tot terugkeer en een perspectief te bieden. Zulke dossiers worden spontaan gemeld, niemand wordt verplicht of onder druk gezet om terug te keren.
8. De heer De Boer vult aan dat IOM de laatste jaren meer aanvragen kreeg met medische component, niet enkel waarbij financieel een extra financiële investering nodig was voor behandelingen, maar ook operationeel extra inspanningen worden gedaan ter coördinatie met verschillende instituties in de landen van origine en afspraken met familie om de terugkeer haalbaar te maken.
9. Mevrouw Vastmans vraagt welke ziektebeelden de mensen doorgaans hebben? Mevrouw Debrouwere zegt dat het vooral gaat om personen met psychosociale en psychiatrische problemen of personen die geparalyseerd zijn. Vaak is het een combinatie van verschillende ziektebeelden die samenkomen waardoor het vaak zeer moeilijk wordt om terug te keren. Vb. mensen met kanker die genezen zijn maar die nog steeds problemen hebben. Bv psychologische problemen, nierdialyse,... zijn ziektes die een grote invloed hebben op het leven van mensen. De revalideringsgraad maakt het moeilijk om terug te keren.

10. De heer Denys vraagt of er wordt nagegaan of mensen voor een aanvraag medische regularisatie (9ter) in aanmerkingen komen? De heer Neelen antwoordt dat dit niet gebeurt omdat dit buiten de opdracht van Fedasil om een vrijwillige terugkeer mogelijk te maken valt. De opdracht geldt voor personen die vragen om terug te keren. Vaak hebben ze al een hele procedure achter de rug.
11. Mevrouw Meron vraagt wat er gebeurt na de 6 maanden? De heer Neelen zegt dat Fedasil de opvolging voorziet gedurende 6 maanden na aankomst in het land. De familie wordt op voorhand gecontacteerd, zij staan in voor de overgang na 6 maanden. Het succes van een vrijwillige terugkeer hangt bijgevolg in grote mate af van de medewerking van de familie in het land van herkomst. De betrokken personen worden hierover op voorhand geïnformeerd en nemen dit mee in hun keuze. Na 6 maand maken IOM en Caritas een verslag op ter feedback en financiële verantwoording.
12. Dhr. De Boer vult aan dat IOM monitoringssessies organiseert met Fedasil en andere partners. Het is belangrijk om kwetsbare dossiers uitgebreid te analyseren. De dossiers worden individueel grondig opgevolgd via intensieve counseling door de lokale missies. Alle dossiers worden ook schriftelijk gemonitord na 6 maanden en dit wordt zowel intern gerapporteerd bij IOM op verschillende niveaus als gedeeld met beheerder vrijwillige terugkeer Fedasil.
13. Mevrouw Meron vraagt naar de evaluatie van de eerste 20 dossiers en of deze feedback dient voor eventuele wijzigingen in het beleid? Mijnheer Neelen antwoordt dat er uit deze evaluatie niets naar voren is gekomen waardoor zij hun praktijk hebben moeten aanpassen. De heer De Boer vult aan dat het in sommige landen gemakkelijker is, zoals in Armenië en Georgië. In andere landen is er meer coördinatie vereist. Op korte termijn is er de aangepaste "zorg-offerte", om de kwaliteit en het proces scherper te stellen, maar niet de aanpak op zich.
14. Mevrouw Meron vraagt wat er gebeurt als mensen uit kleinere dorpen komen en niet uit de hoofdsteden? De heer Neelen zegt dat de meeste mensen wel terug gaan naar een hoofdstad. Doelstelling is de continuïteit van de medische zorg. In een buitenwijk is er bv. een vraag naar transport. IOM houdt daar op voorhand rekening mee. Ook hier zien ze dat de medewerking van de familie ter plaatse zeer belangrijk is. De heer De Boer vult aan dat immobiele personen een akkoord nodig hebben van familie. Zo niet is het onmogelijk om dit praktisch te organiseren. Medisch personeel en collega's ter plaatse begeleiden de persoon op de terugvlucht en bij de aankomst.
15. Mevrouw Meron vraagt of het soms gebeurt dat de familie weigert? De heer Neelen zegt dat er op dat vlak tot nu toe weinig moeilijkheden waren. Dit lukt vrij goed. Vaak gaat men ook na of er organisaties ter plaatse zijn die de taken kunnen overnemen. Dit lukt vooral in landen die wat meer 'ontwikkeld' zijn.

Mededelingen van de DVZ (De heer Claus)

16. In februari 2017 waren er in totaal 1.416 asielaanvragen. 1.340 asielaanvragen werden ingediend in de WTC, 56 in de gesloten centra en 20 aan de grens. DVZ registreerde gemiddeld 70,80 aanvragen per werkdag, wat een stijging is met 4,39 aanvragen per werkdag t.o.v. januari 2017.

In vergelijking met vorige maand waren er 45 aanvragen minder. Tegenover februari 2016 was er een daling van 107 aanvragen.

17. De top 10 van de meest voorkomende nationaliteiten voor asielaanvragers is: Syrië (315), Afghanistan (92), Irak (87), Albanië (85), Guinee (74), Rusland (68), Palestina (55), DR Congo (52), Eritrea (51) en Turkije (38).
18. Er werden 1.242 dossiers overgemaakt aan het CGVS. In 219 gevallen werd een 25/26quater afgeleverd en er waren 91 asielaanvragen zonder voorwerp. Het totaal aantal genomen beslissingen in februari 2017 was 1.552.
19. In totaal waren er 335 meervoudige aanvragen in februari 2017. Dit zijn 25 aanvragen meer tegenover januari 2017. De top 3 van de meest voorkomende nationaliteiten voor meervoudige asielaanvragen is: Irak (51), Rusland (37) en Afghanistan (32).
20. In de gesloten centra zijn de meest voorkomende nationaliteiten: Marokko (8) en DR Congo (5). De meeste asielzoekers, die asiel aanvragen aan de grens, : Albanië (4) en Palestina (4).
21. Van de 85 NBMV waren er 73 jongens en 12 meisjes. De nationaliteit van de meeste NBMV is Afghanistan (25), Guinee (16) en Eritrea (15). Volgens de leeftijdscategorieën waren 7 NBMV tussen 0-13 jaar, 19 NBMV waren tussen 14-15 jaar en 59 NBMV waren tussen 16-17 jaar.
22. Mevrouw Goris overloopt de schriftelijke vragen aan de Dienst Vreemdelingenzaken.
23. *Wat gebeurt er in de gevallen dat er een overdracht wordt gevraagd aan 2 lidstaten en de 2 lidstaten stilzwijgend hun akkoord geven.* De heer Claus antwoordt dat dit ook geldt voor de situatie waarin 2 lidstaten hun uitdrukkelijk akkoord zouden geven. Het is in elk geval een zeldzame situatie die slecht zeer uitzonderlijk voorvalt. In dat geval wordt bekeken welke van deze twee landen uiteindelijk de “verantwoordelijke lidstaat” is. Er wordt onder meer contact opgenomen met de lidstaten in kwestie om te komen tot een akkoord. Mevrouw Goris vraagt of er niet gekeken wordt naar verklaringen/vragen van de persoon zelf? De heer Claus antwoordt dat het de lidstaat moet zijn die akkoord gaat en niet de betrokken persoon.
24. *Gebeurt de medische check tijdens de pre-registratie of tijdens de registratie? Verandert dit soms?* De heer Claus antwoordt dat dit eerder een vraag is voor Fedasil, zij organiseren de medische check. DVZ stuurt de mensen door tijdens de pre-registratie fase, zij moeten dus niet tot de registratie wachten.
25. De heer Denys vraagt of er vanaf vandaag 15/03/2017 mensen terug zullen gestuurd worden naar Griekenland? Wat is het beleid vanaf vandaag? De heer Claus antwoordt dat dit een beslissing is van de Staatssecretaris. Maar zonder een akkoord van Griekenland zal dit praktisch gezien moeilijk gaan. Er wordt momenteel hierover op politiek niveau onderhandeld. Mevrouw Goris vraagt hoe het momenteel zit met het proefproject van oktober 2016 voor Dublindossiers naar Griekenland? De heer Claus antwoordt dat dit niet meer van toepassing is.

Mededelingen CGVS (de heer Dermaux)

26. De heer Dermaux geeft een overzicht van de cijfers van de maand februari 2017 die men kan terugvinden op de website van het CGVS:

http://www.cgra.be/sites/default/files/statistiques_dasile_2017_fev_fr.pdf

ASIELAANVRAGEN	februari 2017	2017
Aantal personen dat een eerste asielaanvraag indiende	1.081	2.232
Aantal personen dat een meervoudige asielaanvraag indiende	335	645
Aantal personen dat een asielaanvraag indiende	1.416	2.877

BESLISSINGEN	februari 2017	2017
Tussentijdse beslissingen		
Aantal personen met beslissing tot inoverwegingname van een asielaanvraag (meervoudige aanvraag)	88	172
Definitieve beslissingen		
Aantal personen dat een beslissing tot erkenning van de vluchtelingenstatus (VS) ontving	764	1.454
Aantal personen dat een beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus (SB) ontving	244	501
Aantal personen waarvoor tot een weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag (meervoudige aanvraag) werd beslist	288	477
Aantal personen waarbij de inoverwegingname van een asielaanvraag (Vluchteling andere EU lidstaat) werd geweigerd	107	218
Aantal personen waarbij de VS en de SB werd geweigerd	687	1.218
Aantal personen waarbij statuut werd ingetrokken of opgeheven.	14	23
Totaal aantal personen dat een asielbeslissing ontving	2.192	4.063

WERKLAST	Eind februari 2017
	13.957 dossiers

* Dit zijn personen die asiel aan de grens of op het grondgebied hebben ingediend, alsook de asielaanvragen van personen die via relocatie (190 personen in februari) en herinstallatie naar België zijn gekomen.

27. In februari 2017 heeft het CGVS 1.734 beslissingen (= 2.192 personen) genomen, waarvan 1.661 definitieve beslissingen. Wat de definitieve beslissingen betreft (incl. de weigeringen van inoverwegingname van meervoudige asielaanvragen), stelt men een **beschermingsgraad** van 46,7 % vast. In februari 2017 nam het CGVS de volgende beslissingen (in aantal beslissingen en niet aantal personen) en in absolute cijfers: 578 beslissingen tot erkenning van de vluchtelingenstatus, 191 toekenningen van subsidiaire beschermingsstatus, 555 weigeringen tot erkenning van de vluchtelingen status en van de subsidiaire beschermingsstatus, 253 weigeringen van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, 14 beslissingen tot intrekking of opheffing, 70 weigeringen tot inoverwegingname ((Veilig land van herkomst, EU-burger, of begunstigde van internationale bescherming in een EU-lidstaat). En, als overgangsbepalingen, 73 beslissingen tot inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Eind januari bedroeg de totale werklust van het CGVS 13.957 dossiers wat dus aanduidt dat het CGVS de achterstand blijft verder afnemen.
28. De heer Dermaux doet opmerken dat de achterstand van de Syrische dossiers vrijwel ingehaald is, hoewel er nog steeds veel dossiers binnenstromen. Dit geldt ook voor de Iraakse dossiers. Het CGVS is momenteel bezig met het inhalen van de achterstand in een groot aantal Afghaanse dossiers. Het inhaalwerk is gestart met de NBMV dossiers en zal verder gaan met alle Afghaanse dossiers. Franstalige medewerkers zijn getraind om Afghaanse bestanden te behandelen. Bedoeling is om de achterstand tegen eind 2017 weg te werken, met equivalent effectief en aantal asielaanvragen.
29. Hierna overloopt de heer Dermaux de schriftelijke vragen die op voorhand aan het CGVS werden overgemaakt.
30. *De praktijk van het CGVS was vroeger zo dat erkende vluchtelingen gevraagd werd hun internationaal paspoort in te leveren op het moment dat ze hun erkenningsattest gingen ophalen in Brussel. Vandaag worden de erkenningsattesten per post bezorgd. Wat gebeurt er met de paspoorten van vluchtelingen vandaag? In sommige gevallen zou de betrokkene zijn paspoort moeten inleveren tijdens het gehoor en krijgt hij het niet meer terug na erkenning. In andere gevallen blijft de betrokkene rondlopen met zijn paspoort. Wat is de praktijk van het CGVS op dit punt? Bij hervestiging is de praktijk iets anders: Het paspoort van personen die in het kader van resettlement naar België komen zou door de begeleiders van het opvangcentrum in beslag genomen worden met de mededeling dat dit de afspraak is. Waarom gebeurt dit bij deze doelgroep en niet bij de (sommige) andere bewoners in het opvangcentrum die na een asielaanvraag in België het statuut van vluchteling bekwamen?*

De heer Dermaux geeft aan dat, hoewel deze verplichting niet als zodanig voorkomt in de verordening, verwacht het CGVS van de vluchteling, dat hij zijn paspoort afgeeft wanneer hij zijn vluchtelingenattest ontvangt. Het gebeurt ook dat het origineel paspoort door de protection officer in bewaring wordt genomen om de echtheid ervan te laten controleren door de politie, tijdens de procedure. In dit geval kan de persoon in principe het paspoort na controle recupereren. Mevrouw Reulens vraagt of er een sanctie opgelegd wordt als de vluchteling het paspoort niet afgeeft. De heer Dermaux antwoordt dat sancties niet expliciet voorzien worden, maar dat het logisch is dat de vluchteling zijn paspoort indient vermits hij een vrees voorachtervolging heeft tegenover zijn land van herkomst. Indien de persoon het paspoort blijft gebruiken of naar zijn land terugkeert, dan kan het CGVS eventueel overgaan tot de intrekking van zijn vluchtelingenstatus na onderzoek van de omstandigheden natuurlijk. Mevrouw Machiels voegt eraan toe dat vluchtelingen, geselecteerd in het kader van een reïnstallatie geïnformeerd worden, tijdens de culturele oriëntatie module, dat zij hun paspoort moeten inleveren bij hun aankomst in België. Tijdens de opvangfase worden ze door Fedasil hierover bewust gemaakt. Het vergemakkelijkt de transfer van de pasporten naar het CGVS waardoor de erkenning van deze mensen sneller verloopt.

31. *Wat zijn de Belgische resettlement engagementen en plannen voor de Congolezen uit Burundi? Heeft dat stilgelegen? En zoja, zijn er specifieke redenen daartoe?* De heer Dermaux geeft aan dat de laatste selectiemissie naar Burundi in januari 2015 plaats vond. In 2015 werden er 88 Congolese vluchtelingen uit Burundi gere-localiseerd. Voor 2016: relocatie van 4 Congolezen uit Burundi. De verklaring voor dit cijfer zijn de andere prioriteiten die toen dienden behandeld te worden en ook de beveiliging in de regio. De inzet van België is een hervestiging van 550 personen per jaar. Het project met als missie om 100 Congolese vluchtelingen te hervestigen in de regio van de Grote Meren is gepland voor 2017, maar de landen waar deze missie plaatsvindt moeten nog bepaald worden. Dit zal afhangen van hun veiligheidssituatie.
32. *Naar aanleiding van de poging tot staatsgreep in Turkije in juli 2016, waarna tal van represailles werden genomen, hebben 120 NAVO-officieren in België asiel aangevraagd. Naar verluidt, is geen enkele ervan al gehoord door het CGVS. Wat is de reden hiertoe? Is er een interne beslissing bij het CGVS om deze gevallen niet te behandelen? Zo ja, tot wanneer? Indien een dergelijk besluit werd genomen, zijn er uitzonderingen mogelijk voor het CGVS? Sommige van die officieren zouden naaste familie (vrouw en kinderen) hebben in Turkije waar zij in onveilige situatie vertoeven. De toekenning van een vluchtelingenstatus zou het recht op gezinshereniging openen en de veiligheid van deze familieleden garanderen. Hebben de Belgische asielinstanties informatie over de praktijk in andere landen (Duitsland, Nederland) voor soortgelijke dossiers?* De heer Dermaux geeft aan dat hij, om reden van vertrouwelijkheid, geen informatie hierover mag geven.

33. *We werden geïnterpelleerd over de situatie van een persoon in de gevangenis die door het CGVS opgeroepen werd voor een interview in het kader van intrekking van zijn statuut op basis van art. 55/3/1§1 Vw. Betrokkene ontving zijn uitnodiging exact 1 week vóór het interview zou plaatsvinden. Na contact met het CGVS blijkt er een andere regeling voor erkende vluchtelingen die in de gevangenis verblijven: zij zouden inderdaad maar 1 week op voorhand opgeroepen worden voor hun interview. Er zijn volgens ons echter veel praktische problemen verbonden met deze korte termijn: het verzamelen van noodzakelijke informatie, contacten met advocaat om interview voor te bereiden, en in geval er geen advocaat is, is het praktisch gezien zeer moeilijk om binnen deze tijdsspanne een advocaat te vinden én het interview voor te bereiden. Kan het CGVS bevestigen dat deze termijn van 1 week inderdaad gehanteerd wordt voor erkende vluchtelingen die in de gevangenis verblijven? Indien ja, zorgt dit voor een verschil in behandeling tussen twee categorieën van erkende vluchtelingen, zij die in de gevangenis verblijven en zij die er niet in verblijven. Op basis van welke redenering of wettelijke basis lijkt deze praktijk geoorloofd voor het CGVS? Wat is de termijn tussen oproeping en het uiteindelijke interview voor de erkende vluchtelingen die niet in de gevangenis verblijven?* De heer Dermaux herinnert eraan dat het koninklijk besluit van 11 juli 2003 m.b.t. de procedure bij het CGVS, geen convocatietermijn voorziet in geval van intrekking. In de praktijk hanteert het CGVS een termijn van 1 week voor alle situaties, of de persoon zich al dan niet in detentie bevindt. De reden waarom het CGVS een intrekking overweegt staat specifiek vermeldt in de convocatie. De persoon heeft dus voorkennis van de considerans. De heer verduidelijkt dat wanneer men zich in detentie bevindt, de convocatie per fax met ontvangstbewijs wordt toegestuurd, t.a.v. van de directie die verantwoordelijk is om de persoon in kwestie te informeren. Als er vertraging is in de kennisgeving door de directie, is het dan wel mogelijk dat in de praktijk, de persoon over een kortere tijd beschikt om alles voor te bereiden. Het CGVS maakt echter geen onderscheid tussen personen in detentie en de anderen.

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

34. Mevrouw Goris ontving de cijfers van de RvV na de vergadering, deze worden mee opgenomen in het verslag. In januari 2017 was er qua asielmaterie een instroom van 697 beroepen en een uitstroom van 442 gewezen arresten. In januari werden de beroepen in asielmaterie vooral ingediend door asielzoekers afkomstig uit: Irak (64), Afghanistan (38), Albanië (34), Somalië (24) en Guinee (22).
35. In januari 2017 werden er 77 beroepen in uiterst dringende noodzakelijkheid (UDN) ingesteld en 23 beroepen in versnelde procedure. Op 1 februari 2017 bedroeg de werklast van het asielcontentieux 3.088 hangende beroepen.
36. De analyse van de uitstroom (asielmaterie in volle rechtsmacht) staat vermeld per dictum/definitieve arresten. In januari 2017 werden er in totaal 337 arresten gewezen: 284 weigeringen, 14 erkenningen van de vluchtelingenstatus, 0 toekenningen van subsidiaire bescherming en 39 annulaties.
37. Qua migratiematerie was er voor januari 2017 een instroom van 720 beroepen en uitstroom van 836 gewezen arresten. Er werden 209 beroepen ingediend tegen een weigering van een geregulariseerde aanvraag waarvan 147 tegen een geweigerde 9bis aanvraag en 62 tegen een 9ter aanvraag. Op 1 januari 2017 bestond de werklast voor hangende beroepen in migratiematerie uit 18.856 dossiers (tegenover 18.981 dossiers op 1 december 2016).

Mededelingen IOM (mijnheer De Boer)

38. Mijnheer De Boer overloopt de cijfers over de **vrijwillige terugkeer** vanuit België. In februari 2017 waren er 286 personen die vertrokken via IOM. De top 5 van de landen voor vrijwillige terugkeer is: Roemenië (78), Irak (37), Oekraïne (29), Brazilië (26) en Albanië (12). De heer De Boer haalt de re-integratie van kwetsbare Albanese dossiers aan. De meeste van de terugkeerders in februari werden geregistreerd in Brussel (154), Antwerpen (49) en Oost-Vlaanderen (15). Het waren voornamelijk migranten zonder wettig verblijf (dus niet-asielzoekers, 160), uitgeprocedeerde asielzoekers (72) en asielzoekers die hun procedure hebben stopgezet (54). De voornaamste continenten waarnaar werd teruggekeerd waren: Europa (154), Azië (71), Afrika (29) en Latijns-Amerika en de Caraïben (32). De belangrijkste organisaties die betrokken waren bij de terugkeer waren Fedasil (152), de NGO's (96), de Croix-Rouge en Rode Kruis-centra (27), DVZ (6) en IOM (5).
39. In februari 2017 startte een project in samenwerking met de EU en Afghanistan ter versterking van de reïntegratie van de terugkeerders naar Afghanistan en met een link naar de ontwikkeling van lokale gemeenschappen waaruit veel mensen vertrekken en naar terugkeren. Het zijn voornamelijk socio-economische projecten via kleine infrastructuurwerken en landbouwprojecten in de streek van Kaboel, Herāt, Kandahār en Nangarhār. Meer info: <https://www.iom.int/news/iom-european-commission-support-returnee-reintegration-afghanistan>.
40. IOM startte ook een project vanuit Italië ter preventie en *awareness* voor illegale immigratie vanuit de mediterrane route door de woestijn. Aan de hand van video's en getuigenissen probeert men de gevaren aan te tonen: www.awaremigrants.org.

Mededelingen Dienst Voogdij (mevrouw Kinard)

41. Mevrouw Kinard geeft de cijfers mee voor de Dienst Voogdij. Op 28 februari had de Dienst Voogdij 469 signalementen van NBMV ontvangen. In februari 2017 kwamen 217 verklaarde niet-begeleide minderjarige vreemdelingen toe: 92 dienden een asielaanvraag in, bij 93 was er twijfel over hun leeftijd. De Dienst Voogdij liet 79 leeftijdstesten uitvoeren, met 39 meerderjarigen en 22 minderjarigen als resultaat. Er is een verschil tussen het aantal leeftijdstesten, de beslissingen en de som van meerder- en minderjarigen. Dit is te wijten aan het feit dat de resultaten met vertraging toekomen en dat voorziene testen op het laatst worden geannuleerd en dit niet werd gecodeerd. Het aantal meerder- en minderjarigen is kleiner dan het aantal leeftijdsbeslissingen omdat voor sommige jongeren er meer dan één leeftijdsbeslissing werd betekend (bv. Nadat zij bijkomende documenten kunnen overleggen).
42. Op 28 februari 2017 had de dienst voogdij 3.406 lopende voogdijen. 295 nieuwe voogden werden aangesteld en 210 voogdijen werden beëindigd. Er zijn momenteel 641 actieve voogden: 396 Nederlandstalige en 245 Franstalige.

Mededelingen UNHCR (Mevrouw Zeegers)

43. Mevrouw Zeegers deelt mee dat als gevolg van de project-aanvraag, UNHCR 2 nieuwe partners heeft gekozen. Myria neemt het project “recht op gezinshereniging voor de familieleden van personen die internationale bescherming genieten” op. Nansen, een jonge organisatie opgestart door FR en NL-advocaten en academici (UGent en ULB), staat in voor het project asiel en detentie. UNHCR benadrukt dat er veel goede kandidaturen waren.
44. De goodwillambassadeur Barbara Hendrickx is aangesteld in het Europees Parlement om rond het bevorderen van integratie van vluchtelingen te werken. Ze gaat de vluchtelingen in vzw Convivial en de muzikanten van het Syrisch vluchtelingenorkest ontmoeten.
45. UNHCR bereidt een communicatie voor naar aanleiding van het 1-jarig bestaan van het Eu-akkoord met Turkije en de aanslagen van 22 maart 2016.
46. Mevrouw Vastmans vraagt over het wanneer en waaruit deze nieuwe partnerships zullen bestaan. Mevrouw Zeegers antwoordt dat UNHCR komende weken de nieuwe partners ontmoet om de modaliteiten te bespreken. Mevrouw Zeegers hoopt zo snel mogelijk te kunnen starten. Op de volgende contactvergadering volgt meer informatie.

Mededelingen Fedasil (Mevrouw Bieke Machiels)

47. Mevrouw Machiels verontschuldigt zich dat het jaaroverzicht nog niet beschikbaar is, dit zal volgende maand met het jaarverslag worden voorgesteld.
48. Mevrouw Machiels deelt de maandcijfers van januari mee: op 31/1/2017 telde het **opvangnetwerk** 25.901 plaatsen. De operationele capaciteit van het opvangnetwerk bestaat uit 16.300 structurele plaatsen (hierin zijn de Observatie- en oriëntatiecentra inbegrepen), 1.266 bufferplaatsen en 8.335 tijdelijke plaatsen. De bezetting bedroeg 22.171 plaatsen; dit is een bezettingsgraad van 85,6% binnen het opvangnetwerk. In de collectieve centra bedroeg deze 11.214 plaatsen (90,57% bezettingsgraad) en in de individuele opvang 8.747 plaatsen (82,75% bezettingsgraad). Ten opzichte van vorige maand is er een daling in de bezettingsgraad in het opvangnetwerk met 0,9%.
49. Van de opvangplaatsen voor niet begeleide minderjarigen waren er 2.639 plaatsen bezet door 2.057 jongeren (77,95%). Van de 320 plaatsen werden er 301 (94,06%) bezet. Er is een lichte stijging in de bezetting van individuele plaatsen in vergelijking met een paar maanden geleden toen de collectieve plaatsen op ei na verzadigd waren.
50. In februari 2017 bestond de **instroom** uit 1.084 personen, de **uitstroom** uit 1.841 personen. Dit betekent dat 757 personen meer vertrokken dan er toekwamen, ten opzichte van december 2016 is dit een lichte daling van 133 personen.
51. Er waren 1.084 **aanvragen voor opvang**, waarvan 219 meervoudig. 178 personen gingen niet in op het aanbod van opvang (no show) en 173 personen werden niet toegewezen aan het opvangnetwerk.
52. De **gezinssamenstelling** van de 1.084 personen die **toekwamen** bestond uit: 17% NBMV (hetzelfde % als de maand voordien), 34% families (10 % minder dan de maand voordien), 8%

alleenstaande vrouwen (1 % meer dan de maand voordien) en 41% alleenstaande mannen (9 % meer dan de maand voordien).

53. Van de **bewoners** was 68,0% **mannelijk** (alleenstaanden en gezinnen) en 32% **vrouwelijk**. De **gezinssamenstelling** van de bewoners bestond uit: 5,6% alleenstaande vrouwen, 35,4% alleenstaande mannen, 49,8% families en 9,3% NBMV, een stijging met iets meer dan 2% ten opzichte van december 2016. Afghanistan staat met 31,6% (1/3) bovenaan de top 10 van de **nationaliteiten** van bewoners in het netwerk. Afghanistan wordt gevolgd door Irak (16%), Syrië (9,2%), Somalië (5%), Guinee (3,5%), onbepaald (2,9%), Rusland (2,9%), Albanië (2,5%), Congo (2,1%) en Iran (1,9%). Deze top 10 maakt 77,4% van de bewoners in het opvangnetwerk uit. 5,4% van de bewoners komt uit een veilig land, wat een stijging van 0,4% is ten opzichte van december 2016.
54. Het **basis recht op materiële opvang** werd in januari 2017 grotendeels opgenomen door asielzoekers met een dossier in behandeling (77%). Hierna komen de personen met verblijfstitel (9ter inclusief) met 11,9%. Daarnaast waren ook 5,1% uitgeprocedeerde asielzoekers binnen termijn van BGV of in afwachting van BGV. Bij al deze percentages is er geen significante wijziging ten opzichte van december 2016.
55. Het **genderprofiel van de minderjarigen (begeleide en niet-begeleide)** is: 62% jongens en 38% meisjes. Voor de grootste leeftijdsgroep is bijna de helft tussen 12 en 18 jaar (43,9%), tussen 6 en 11 jaar (24,3%), dan tussen 0 en 2 jaar (18,1%) en tussen 3 en 5 jaar (13,7%). De top 10 van de **nationaliteiten van minderjarigen** bestaat uit: Afghanistan (34%), Irak (12,9%), Syrië (11,7%), Rusland (4,6%), Guinee (4,2%), Albanië (3,3%), Somalië (3,1%), onbepaald (2,3%), DR Congo (1,7%) en Kosovo (1,3%). Van de minderjarigen was er 73,3% begeleid en 26,7% niet-begeleid.
56. Wat de **niet-begeleide minderjarige vreemdelingen** (NBMV) betreft, verbleven op 31/01/2017 2.057 NBMV in het **opvangnetwerk**. Dit had op die datum een capaciteit van 2.639 plaatsen voor NBMV, de bezettingsgraad was (77,95%). In de verschillende categorieën van opvangplaatsen voor NBMV was de bezettingsgraad als volgt: 58,95% in de observatie en oriëntatie centra (OOC); 78,71% in de collectieve opvang en 94,06% in de individuele opvang. De **nationaliteiten van de NBMV** die aan het opvangnetwerk werden toegewezen, zijn: Afghanistan (45 jongens), andere (32 jongens – 9 meisjes), Guinee (16 jongens - 2 meisjes) en Syrië en Somalië (elk 1 jongen – 1 meisje).
57. In januari 2017 werden 108 NBMV toegewezen aan een OOC. 100 toegewezen NBMV vroegen **asiel** aan. De grootste **leeftijdsgroep van de NBMV** die instromen zijn tussen de 15,5 en 17 jaar oud (80). In januari 2017 kwamen de meeste instromende NBMV uit Afghanistan (42%), en Guinee (16%).
58. De top van **nationaliteiten van uitstroom** uit het opvangnetwerk bestaat uit: Irak (26%), Syrië (16%), Afghanistan (12%), Somalië (6%). De andere nationaliteiten maken (40%) uit. Van de personen die in januari 2017 vertrokken heeft 44% **verblijfsrecht**, vertrekt 25% op eigen initiatief met recht op opvang, is 19% uitgeprocedeed, keert 8% vrijwillig terug, is 2% overgebracht naar een gesloten centrum of gevangenis, kreeg 1% opheffing van code 207 en had 1% andere redenen (bv. overlijden of in het kader van een overeenkomst met Fedasil naar een instelling).

59. In januari 2017 keerden 252 personen terug dankzij het programma **vrijwillige terugkeer** georganiseerd door Fedasil (5), DVZ (7) en IOM (240)
60. In januari 2017 vroegen 117 personen opvang aan op basis van het **Koninklijk Besluit uit 2004**. Deze personen kwamen uit Servië (37), Albanië (26), Marokko (10), Algerije (10), China (10) of hadden een andere nationaliteit (23). Dit ligt in dezelfde lijn van de vorige maanden (behalve nieuwkomer China).
61. In januari 2017 waren er geen hervestigingen of relocations.
62. Mevrouw Machiels haalt de vraag aan over de **misverstanden in verband met de informatie over relocatie** die zou meegegeven worden aan de kandidaten voor relocatie in **Griekenland**. Fedasil maakte informatie over aan IOM Griekenland ter verduidelijking/aanpassing.
63. De heer Buyck vraagt naar de **transitietermijn bij een toewijzing aan een LOI**. Zijn er precieze cijfers? Mevrouw Machiels antwoordt dat zulke cijfers over de duur van de transitie niet standaard beschikbaar zijn en een specifieke bevraging vereisen zoals er in 2013 gebeurde. Er gebeurde nog geen update van die enquête uit 2013.
64. Mevrouw Goris legt de vraag voor die op voorhand is overgemaakt aan Fedasil : *Kan Fedasil cijfers geven over het aantal klachten (medische begeleiding, ordemaatregelen, sancties, levensomstandigheden) die bewoners neerleggen en over de afhandeling door Fedasil ervan?* Mevrouw Machiels antwoordt dat bewoners klachten kunnen neerleggen. Zij heeft nog geen overzicht van de klachten in 2016, deze cijfers zullen worden toegelicht op de vergadering in april. Een overzicht van de klachten in 2015: materiele hulp (bv. sleutelverlies, boete aan STIB,...), leven in collectiviteit (bv. diefstal uit de koelkast, een vuile badkamer,...), medische begeleiding (bv. gevraagde doorverwijzing geweigerd, aanvraag via instantie alvorens een arts te raadplegen,...), personeel en begeleiding (bv. toewijzing LOI, bewijs gemeenschapdienst verloren en niet uitbetaald,...), sancties (bv. niet akkoord met verwittiging of opvolging (geklasseerd enkele keren), klacht medebewoner,...) transfers (bv. bewoner gaat niet akkoord,) en infrastructuur (bv. koelkast werkt niet). Mevr. Ceulemans vraagt naar het totaal aantal? Mevrouw Machiels antwoordt dat Fedasil 75 klachten ontving waarvan 19 gegrond, 34 gedeeltelijk gegrond en 22 niet gegrond. Rode Kruis/Croix-Rouge ontvingen 1 niet gegronde klacht. De NGO-partners ontvingen 4 klachten. De lokale opvanginitiatieven ontvingen 16 klachten waarvan 9 gegrond, 3 gedeeltelijk gegrond en 4 ongegrond. In totaal werden 3 beroepen tegen een sanctie ingediend waarvan: 2 die de sanctie bevestigen en 1 waarbij de uitkomst onbekend was op het moment van het rapport. 1 beroep over medische zorgen werd ontvankelijk gevonden door Fedasil en de beslissing werd bevestigd. Tegen de uitkomst in beroep bij Fedasil kan een beroep bij de Arbeidsrechtbank worden ingediend. In 2015 was er zo 1 beroep waarbij de beslissing waartegen het beroep was ingediend, verworpen werd.
65. Mevrouw Machiels merkt op dat er een verschil in registratie kan zijn door de verschillende opvangstructuren. Een hoger/lager aantal klachten betekent dus niet meteen dat er meer/minder redenen tot klagen is in een bepaalde opvangstructuur.

66. Mevrouw Reulens vraagt hoe dit in zijn werk gaat? Mevrouw Machiels antwoordt dat klachten op elke mogelijke manier kunnen ingediend worden: schriftelijk, mondeling, via de sociaal assistent, aan de directeur/verantwoordelijke van het centrum. Elke klacht die binnenkomt wordt in principe geregistreerd en opgevolgd. Mevrouw Ceulemans antwoordt dat zij het signaal kreeg dat de klachtenprocedure niet toegankelijk is. Mevrouw Machiels benadrukt dat voor sommige nieuwe opvangstructuren die gedurende de crisis werden opgericht, de eerste prioriteit het voldoen aan basisbehoeften van de asielzoekers was en slechts nadien werd er werk gemaakt van invoering van onder meer de klachtenprocedure. Fedasil voert bovendien audits uit in het kader van de organisatie van opvangstructuren om toe te zien op de kwaliteit van de opvang
67. Mevrouw Ceulemans vraagt of een officieel klachtenformulier geen oplossing zou bieden voor de schroom die verschillende bewoners hebben om een klacht in te dienen, desgevallend anoniem. Mevrouw Machiels antwoordt dat dit formulier nu niet bestaat. Fedasil wil de drempel om klachten in te dienen zo laag mogelijk houden: zij kunnen bijgevolg mondeling, schriftelijk, in de eigen taal,... geformuleerd worden. Mevrouw Ceulemans geeft aan dat er in de praktijk toch enkele obstakels blijken afhankelijk van: het soort klacht, de sociaal assistent, de niet-verzekerde anonimiteit,... Mevrouw Machiels benadrukt de laagdrempeligheid. Ze neemt de opmerking mee en voegt toe dat het moeilijk is om gepast of persoonlijk gevolg te geven aan een anonieme klacht.
68. De heer De Boer geeft nog de cijfers over relocatie: in februari waren in totaal 286 relocaties waarvan 92 uit Italië en 194 uit Griekenland.

De volgende contactvergadering vindt plaats op 19 april om 09u30

Waar? Myria, Koningsstraat 138, 1000 BRUSSEL

(Ingang via de Ligne straat 37)

U hebt vragen voor de asielinstanties? Gelieve ze uiterlijk voor over te maken aan

myria@myria.be

Volgende vergaderingen: 17/05 en 21/06